

»Nebeski Otac želi da se nastavljamo truditi.«

ZNANSTVENI PROJEKT

Bradley Salmond III.
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Bradley je nabacio još jednu čašu pijeska u svoju kanticu. Bit će mu potrebno puno!

Ubrzo će biti znanstveni sajam njegove škole. Bradley je izrađivao model kojim bi pokazao kako funkcionira tsunami. Naučio je da je tsunami veliki vodeni val uzrokovan potresom u oceanu. Želio je da njegov projekt bude savršen. Možda će osvojiti nagradu!

Kada mu je kantica bila puna, Bradley je skupio nekoliko grančica. Zatim je u podrumu pronašao plastičnu posudu i neke male kućice za igranje.

Bradley je pijesak prebacio u posudu kako bi napravio zemlju. Pažljivo je postavio kuće i stabla. Zatim je došao uzbudljivi dio – voda! Jednom kada je ulije, mogao bi progurati komad kartona kroz vodu kako bi stvorio val.

No tada je napravio veliku pogrešku. Ulio je previše vode! Kuće su bile poplavljene, a on još nije napravio val. Mokri pijesak pretvorio se u ljepljivi, blatnjavi nered.

Bradley je pozvao svoju mamu koja je bila u kuhinji. »Što da sada napravim? Stavio sam previše vode.«

»U redu je. Možeš jednostavno početi ispočetka«, rekla je mama. »Napravimo to zajedno i mjerimo malo po malo.«

»U redu.« Bradley je spustio svoju glavu i izašao van po još pijeska.

Ovoga su puta pažljivo izmjerili ispravnu količinu vode i ulili je. Bradley je pomaknuo karton i gledao kako se valovi lome o pijesak. Upalilo je!

Zatim su Bradley i mama radili na njegovu plakatu. Počeo je pisati neke zabavne činjenice o tsunamijima. No riječi nisu stale na stranicu.

»Ne želim sve to ponovno zapisivati!« rekao je Bradley. Glava ga je počela boljeti.

»Ne moramo sve to prepisati«, rekla je mama. »Možemo jednostavno preformulirati kako bi stalo na stranicu.«

Bradley je zastenjao. Njegov plakat uopće nije izgledao kako je on to želio. »Ne želim to napraviti! Izgledat će loše ne budu li se riječi savršeno uklapale.«

»Učenje može biti teško.« Mama ga je zagrlila. »Ponekada griješimo. No važno je da ne odustanemo. Stoga, uzmimo pauzu i završimo ujutro.«

Sljedećeg su jutra dovršili njegov plakat. Nije bio savršen, no Bradley je smatrao da je izgledao malo bolje.

Napokon je došao dan znanstvenog sajma. Mama je dovela Bradleyja u školu. »Upamti«, rekla je, »naporno si radio na svojem projektu i puno si naučio. I to je ono što je važno.«

Bradley je odnio svoj projekt u veliku dvoranu. Bila je puna projekata i plakata. Svi učenici četvrtog razreda sjedili su i čekali na svoj red kako bi pokazali svoj projekt.

Ubrzo je došao Bradleyjev red. Srce mu je brzo kucalo dok je izlazio pred sve njih. Što ako sve pođe po zlu?

Bradley je gurao karton kroz vodu i pokazao sucima kako su se valovi lomili o zemlju. »Što uzrokuje te velike valove u oceanu?« upitao je jedan od sudaca.

»Velike valove uzrokuju...« Bradleyju se um ispraznio. »Ne mogu se sjetiti. No mogu vam reći neke zabavne činjenice o tsunamijima.« Pročitao im je činjenice sa svojeg plakata.

Nakon škole, Bradley je ušao u auto sa svojim projektom.

»Kako je prošlo?« mama je upitala.

»Ne baš onako kako sam želio.« osmijehnuo se Bradley. »Ali dao sam sve od sebe i nastavio sam se truditi.« ●

»Naša sudbina nije određena time koliko puta smo posrnuli, već time koliko smo se puta uzdigli, stresli prašinu sa sebe i krenuli naprijed.«

Starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola, »Sada će[te] uspjeti!« *Lijahona*, studeni 2013., 55.

